

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ

Третяков О.С., гр. Б-26м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. Баранова А.О.
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В сучасних умовах господарювання залишаються неврегульованими деякі питання методики обліку статутного капіталу в ТОВ. Їх існування зумовлене, насамперед, нечіткістю здійснення тих операцій, які підлягають відображенню в обліку:

- оцінки внесків до статутного капіталу: адже якщо засновники погоджують між собою вартість, вона може в результаті бути більшою або меншою за ринкову, що призведе до викривлення даних про реальну вартість активів підприємства;

- не встановлений конкретний механізм зменшення статутного капіталу до величини чистих активів суб'єктів господарювання та методика відображення в обліку таких операцій;

- не регламентовано порядок використання власних джерел засобів під час розрахунків із засновниками у зв'язку з їх виходом з товариства, що зумовлює необхідність уточнення об'єктів обліку.

Для відображення в обліку важливим є точна оцінка внесків до статутного капіталу. Існування різних видів господарської діяльності суб'єктів господарювання в умовах ринкової економіки не виключає можливості обміну майна на корпоративні права. Під час здійснення таких операцій ключовою проблемою є тотожність справедливої вартості майна та його оцінки як внесків до статутного капіталу для відображення на рахунках. Серед проблем, висунутих практикою, особливої уваги потребує дотримання ТОВ мінімального розміру статутного капіталу та своєчасне погашення учасниками заборгованості за внесками. Існуюча методика обліку не дозволяє відокремити мінімальний розмір статутного капіталу та прострочену заборгованість учасників. Із урахуванням зміни та доповнень рахунків Плану рахунків розроблено кореспонденції рахунків щодо формування статутного капіталу, які забезпечують відображення простроченої заборгованості за внесками до статутного капіталу. Одним з ключових прав, яким чинне законодавство наділило учасників ТОВ, є право вийти з товариства в будь-який момент незалежно від згоди інших учасників товариства. Для визначення дійсної вартості частки учасника, який виходить, слід не тільки розрахувати величину чистих активів, але і коректно визначити саму частку учасника в статутному капіталі товариства, що зазначена в установчих документах.